VERORDENING (EEG) Nr. 1788/69 VAN DE COMMISSIE

van 10 september 1969

houdende vaststelling van enkele uitzonderingen in de zin van artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 803/68 van de Raad

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 803/68 van de Raad van 27 juni 1968 inzake de douanewaarde van de goederen (1), inzonderheid op de artikelen 3, lid 2, en 17,

Overwegende dat in artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 803/68 onder meer is voorgeschreven dat, indien de goederen waarvan de douanewaarde wordt bepaald, worden ingevoerd onder een fabrieks- of handelsmerk, of worden ingevoerd om onder een buitenlands fabrieks- of handelsmerk verkocht, anderszins overgedragen of gebruikt te worden, bij het bepalen van de normale prijs ervan wordt uitgegaan dat in deze prijs de waarde van het recht tot gebruik van het fabrieks- of handelsmerk voor bedoelde goederen is begrepen ;

Overwegende dat artikel 3, lid 7, van bovengenoemde verordening bepaalt dat een fabrieks- of handelsmerk in de zin van dit artikel als een buitenlands merk wordt beschouwd indien dat het merk is van

a) enig persoon die de goederen waarvan de douanewaarde wordt bepaald buiten het douanegebied van de Gemeenschap heeft geteeld, voortgebracht, vervaardigd of te koop aangeboden of die op andere wijze bij die goederen was betrokken, of

b) enig persoon die in zaken is verbonden met een persoon als bedoeld onder letter a), of

c) enig persoon wiens rechten op het merk beperkt zijn door een overeenkomst met een persoon als bedoeld onder de letters a) of b) ;

Overwegende dat, wanneer het merk toebehoort aan een in een Lid-Staat gevestigd persoon de toepassing van artikel 3, leden 1 en 7, van voornoemde verordening in vele gevallen kan leiden tot een moeilijk verdedigbare bepaling van de douanewaarde ; dat de uitzonderingen, welke kunnen worden vastgesteld ingevolge lid 2 van genoemd artikel 3, erop gericht moeten zijn dit gevolg te vermijden ;

Overwegende, in het bijzonder, dat geen aanleiding bestaat de waarde van het recht tot gebruik van een fabrieks- of handelsmerk, dat niet als een buitenlands merk wordt beschouwd en het merk is van een in een Lid-Staat gevestigd persoon, in de douanewaarde te begrijpen wanneer dit merk, op verzoek van die persoon, om praktische redenen in het buitenland is aangebracht op de goederen die hij zonder merk heeft gekocht ; dat dit geval inderdaad niet verschillend behoort te worden behandeld van dat waarin een merk dat niet als een buitenlands merk wordt beschouwd na de invoer op de goederen wordt aangebracht ;

Overwegende dat het bedrag van een vergoeding, wanneer die voor het recht tot gebruik van een buitenlands fabrieks- of handelsmerk moet worden betaald, in de douanewaarde moet worden begrepen ; dat daarentegen, wanneer de betaling van een dergelijke vergoeding niet is voorzien en indien het merk toebehorend aan een in een Lid-Staat gevestigd persoon als een buitenlands merk moet worden beschouwd op grond van een tussen die persoon en de leverancier van de goederen bestaande verbondenheid in zaken in bepaalde gevallen en onder bepaalde voorwaarden aanleiding bestaat de waarde van een dergelijk recht niet in de douanewaarde te begrijpen ;

Overwegende dat de toepassing van dezelfde uitzonderingen gerechtvaardigd is indien de goederen worden ingevoerd om na verdere be- of verwerking onder een buitenlands fabrieks- of handelsmerk verkocht, anderszins overgedragen of gebruikt te worden ; dat immers artikel 3, lid 3, van voornoemde verordening zo is gesteld dat het binnen dezelfde grenzen van toepassing is als lid 1 ;

Overwegende dat het van belang is terzake een eenvormige toepassing te verzekeren van Verordening (EEG) nr. 803/68 en te dien einde de nodige uitvoeringsbepalingen vast te stellen ;

Overwegende dat de bepalingen van de onderhavige verordening overeenstemmen met het advies van het Comité douanewaarde,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

De waarde van het recht tot gebruik van een fabrieks- of handelsmerk dat niet als een buitenlands merk in de zin van artikel 3, lid 7, van Verordening (EEG) nr. 803/68 wordt beschouwd, dient niet in de douanewaarde te worden begrepen indien dat merk toebehoort aan een in een Lid-Staat gevestigd persoon, op voorwaarde dat deze persoon de goederen invoert en het merk op zijn verzoek in het buitenland werd aangebracht.

(1) PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 6.

Artikel 2

1. Indien het recht tot gebruik van een fabrieks- of handelsmerk dat als een buitenlands merk in de zin van artikel 3, lid 7, van Verordening (EEG) nr. 803/68, wordt beschouwd, geen aanleiding geeft tot betaling van enige vergoeding, dient de waarde van dat recht niet in de douanewaarde te worden begrepen wanneer één of meer van de hierna volgende voorwaarden zijn vervuld :

a) indien dat merk van een in een Lid-Staat gevestigd alleenvertegenwoordiger is, die met de leverancier van de goederen waarvan de waarde wordt bepaald op geen andere wijze in zaken verbonden is dan door de alleenvertegenwoordiging en wiens rechten op het merk niet zijn beperkt in de zin van artikel 3, lid 7, letter c), van Verordening (EEG) nr. 803/68 ;

b) indien dat merk van een in een Lid-Staat gevestigd persoon is, die in zaken is verbonden met de leverancier van de goederen waarvan de douanewaarde wordt bepaald maar die eveneens, met het oog op de verkoop onder hetzelfde merk, gelijke goederen invoert die onder voorwaarden van vrije mededinging als bedoeld in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 803/68, werden verkregen ;

c) indien dat merk van een in een Lid-Staat gevestigd persoon is, wiens verbondenheid in zaken met de leverancier van de goederen waarvan de douanewaarde wordt bepaald, uitsluitend voortvloeit uit de deelname van een derde persoon in het vermogen van beide voornoemde personen, voor zover deze verbondenheid geen invloed heeft op de transacties waarvan de desbetreffende goederen het voorwerp uitmaken ;

d) indien dat merk van een in een Lid-Staat gevestigd persoon is, wiens verbondenheid in zaken met de leverancier van de goederen waarvan de douanewaarde wordt bepaald, uitsluitend voortvloeit uit een lening door die persoon aan de leverancier, of door de leverancier aan die persoon, of door een derde persoon aan beiden, voor zover deze verbondenheid geen invloed heeft op de transacties waarvan de desbetreffende goederen het voorwerp uitmaken.

2. Het bepaalde in lid 1 is eveneens van toepassing indien de goederen worden ingevoerd om na verdere be- of verwerking onder een buitenlands fabrieks- of handelsmerk verkocht, anderszins overgedragen of gebruikt te worden.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1970.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 10 september 1969.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jean REY